

I Lund nästa vecka

[Hela programmet »](#)

Föreläsningar på Stadsbiblioteket

Om flyktingmottagande

Öppna hjärtan och systemkollaps

Hur kan en plötslig ökning i antalet asylsökande få samhället att vackla? Varför är det diktaturer som ger flest flyktingar skydd? Hur skulle det se ut om flyktingarna kunde köpa biljett till ett lågprisflyg till Stockholm istället för att investera en förmögenhet i en livsfarlig, lång och otymplig resa? Carlos Rojas diskuterar några alltför aktuella och viktiga frågor.

12 sept, kl. 18.00, Lunds stadsbibliotek, atriumgården

Mikroplast i kretsloppen

Små plastpartiklar, så kallade mikroplaster, har uppmärksammats som en betydande miljöförorening i framförallt havsmiljön. De hittas även i sötvatten, i Arktis is, i jord, i luften och till och med i öl. Var kommer de ifrån, vilka organismer påverkas och vad kan vi göra åt problemet?

Emma Fältström är doktorand på Sweden Water Research och forskar om förebyggande åtgärder för att minska föroreningar till vatten.

Denna föreläsning ingår i serien Klimat, miljö och hållbarhet på Lunds stadsbibliotek som är ett samarbete mellan Naturskydds-föreningen i

Lund, Lunds universitets Hållbarhetsforum och Lunds Stadsbibliotek Föreläsningarna äger rum

2017:22

i Stadsbibliotekets atrium med början kl. 18 och följs av en frågestund och möjlighet till diskussion.

Ingen föranmälan nödvändig. Varmt välkomna!

13 sept, 18:00 - 19:30, Lunds stadsbibliotek, atriumgården

Det ordnar sig – eller?

Gatutidningen Faktum fyllde 15 år förra året. Hurra! Eller? Det är med blandade känslor vi firade, för egentligen borde vi inte behövas. Faktum är, att Faktum behövs mer än någonsin när glappet mellan de allra fattigaste och de allra rikaste ökar. Försäljarna har det svåraste jobb någon kan ha – att sälja en tidning på gatan. Christel Molin från gatutidningen Faktum i Skåne berättar tillsammans med en av Faktums försäljare.

14 sept, 18.00, Lunds stadsbibliotek, atriumgården

Kulturnatten 2017

[Hela programmet »](#)

Röda Kapellet spelar kabaré på Kulturnatten

Lördagen den 16 september är det åter kulturnatt i Lund. Den här gången spelar orkestern kl 17 på Folkuniversitetets gård på Skomakaregatan 8.

Temat är "Sånt är livet" med en blinkning mot en välkänd schlager. I kabaréform stryker orkestern publiken medhårs med välkända schlager och egna örhängen förgyllda med politiska och satiriska texter.

Sångerska är Claudia Böhme och Per Torell ikläder sig talarrollen.

Välkomna och mycket nöje!

Röda Kapellet

Småland av Karin S

Jag tänder ljuset

Jägarna står beredda

Vildsvinen anas

Är jag ett vildsvin?

Nej! Jag är en människa

Det gör skillnad – nu.

Sveriges erkännande av Palestina

Effekterna av Sveriges erkännande av Palestina

Jamal El-Haj (S) pratar om Sveriges villkor inför erkännandet av Palestina, men även om vad erkännandet som gjordes år 2014 inneburit inom politiken.

 Lördagen den 23/9-2017

 Klockan 18:00

 Ibn Rushd Södra
Fagerstagatan 1D, 214 44 Malmö

Varför erkände Sverige Palestina år 2014, och under vilka villkor? Vad har det hittills betytt för svensk politik och vad har det haft för effekter hittills, tre år senare?

Jamal El-Haj är en socialdemokratisk riksdagspolitiker som varit politiskt och fackligt aktiv sedan 25 år tillbaka. Han har palestinskt ursprung och har läst sociologi på universitetet.

Det är fri entré för detta föredrag, men se till att komma i tid för att hinna mingla med andra besökare, men framförallt för att inte störa!

Sådan är kapitalismen av Gunnar Stensson

The race to the bottom

Förra året delade Nordea ut 60 miljarder till sina ägare. De rika blir rikare utan att arbeta. De vill inte betala skatt. Därför flyttar nu Nordea till Finland. Regeringen har nämligen beslutat att bankerna ska betala ökade avgifter till den reservkassa som ska lindra följderna av nästa bankkrasch. Den förra inträffade ju för nio år sedan, och då fick skattebetalarna rädda banksvindlarna.

Nordeas flytt till Finland är ett glasklart exempel på the race to the bottom. Kapitalet strömmar hela tiden till lågskatteländer och skatteparadis trots att alla vet att en förmögenhetsomfördelning är nödvändig för att det ekonomiska systemet ska överleva. Casper von Koskull och Björn Wahlroos är mäktigare än Sveriges demokratiskt valda finansminister.

Vi hoppas det blir ändring efter nästa bankkrasch.

PS. Jag hörde Björn Wahlroos i ett sommarprogram förra året. Han är en fanatiskt troende nyliberal.

Palmlunds skolor

De håvar in miljoner när de säljer tio skånska skolor till den norska koncernen Laeringsverkstedet som har en omsättning på **2,6 miljarder norska kronor**. Förlorare är barnen och det svenska samhället som betalar vinsten.

När det gäller lätt förtjänta skolpengar är Sverige det mest lockande landet i världen för utländska vinstkapitalister. Ingenstans i världen är profiten så stor och så lättåtkomlig som i det extrema skolsverige.

Spårväg med förhinder av djinn

Förra gången det skulle byggas en spårväg till Brunnsög gav man upp vid Allhelgonakyrkan, trots att allt var förberett för spårläggningen dit. Det visade sig nämligen att man inte visste vart spåren sedan skulle gå. Slutmålet gick, trots ivriga spaningar, inte att hitta. Nu hoppas man att allt ska gå spåret, men för säkerhets skull har invigningen flyttats fram från 2019 till 2020.

Din röst avgör! av Daniel Sestrajcic

Kanske har du alltid röstat i kyrkovalet eller så är du en av dem som tidigare inte brytt dig om att rösta. Den här gången är det avgörande att alla röda, gröna och humanistiska krafter går samman och agerar.

Det påverkar inte bara riktningen i kyrkan utan den diskussion som pågår i hela Sverige om vilket samhälle vi vill leva i. Ska vi vara ett land som är öppet och välkomnande för flyktingar? Ska Svenska kyrkan ta ställning för alla HBTQ-personers rättigheter? Ska idéerna om en ny ekonomisk världsordning vara vägledande? Ska de förtrycktas röst få höras och vara central? Det är frågor som avgörs i årets kyrkovalet.

Vänstern står stark i sina idéer - men

Sverigedemokraterna använder kyrkovalet som en språngbräda för att driva kyrkan i en

2017:22

högerkonservativ riktning och påverka hela samhällsdiskussionen med sitt främlingsfientliga och rasistiska gift. En röst på Vänstern i Svenska Kyrkan (ViSK) ger dem inte den chansen.

Eftersom valet är bortglömt så får alla röster ett stort värde. Oavsett vilken relation eller syn du har på Svenska kyrkan, är du 16 år och medlem så hoppas vi att du med din röst drar kyrkan lite mer åt vänster. I Lunds stift så är det ett historiskt faktum att vänstern för första gången ställer upp en vallista vilket innebär att du kan rösta på den partipolitiskt obundna nomineringsgruppen ViSK både till Lunds stift och Kyrkomötet. Vi är präster, diakoner, kyrkogårdsarbetare och helt vanliga engagerade medlemmar i svenska kyrkan som står till vänster och vi hoppas på ditt stöd.

Rösta för en demokratisk folkkyrka den 17 september, rösta på ViSK.

Läs om våra sex skäl och ge ditt vallöfte så påminner vi dig på valdagen:

www.solidariskkyrka.nu

Läs mer om kyrkovalet i Lund, om vallokaler och annan praktisk [information här](#):

Tiggeriförbud av Gunnar Stensson

Härom veckan slog M i skattesmitarkommunen Vellinge till med ett förslag om förbud mot tiggeri. Inte ska fattiga människor störa Vellingebornas gatubild när de promenerar ut ur sina villor! Fattiga människor hör inte hemma i Vellinge! Skicka dem utanför kommungränsen! Till Malmö, till exempel. Den sossestan kan gott ta kostnaden!

I tisdags fick Vellinge-moderaterna stöd från Moderata samlingspartiet när dess rättspopulistiske talesman Tomas Tobé med ögonen svällande av hat stod i tv-rutan och krävde ett nationellt förbud mot tiggeri. ”Vi måste få stopp på det. Och då behövs ett förbud”, sa han och bet ihop käkarna.

Moderaterna har hittat tillbaka till sina rötter från den tid då de kämpade mot den allmänna rösträtten och välfärden och för Sydafrikas apartheidregim.

På den extra partistämman 1 oktober ska de välja den skinntorre skattekverulanten Ulf Kristersson till ny partiledare. Ulf Kristersson ska sedan leda partiet tillbaka till det reaktionära träsk där han tror det finns Sverigedemokratiska röster att vinna, tillsammans med rättspopulisten Tomas Tobé och Elisabeth Svantesson från den sekt som tror, att Gud älskar de rika medan fattigdom är ett Guds straff.

PS Det bästa sättet för den enskilde att protestera är att demonstrativt lägga pengar i tiggarnas muggar, gärna sedlar. Man kan också göra det i grupp så det uppstår köer av givare.

Ende Gelände av Angelica Svensson

23-27 augusti åkte jag och en handfull medlemmar i vänsterpartiet till klimataktionen Ende Gelände utanför Köln. Målet var att med en civil olydnadsaktion stoppa kolbrytningen för ett antal timmar. De tyska kolgruvorna står för en märkbar del av världens koldioxidutsläpp.

Ca 6000 deltagare samlades i ett stort tältläger där god mat lagades till alla deltagare. Första dagen ägnades åt action training, åt kommunikation genom representantskap i vängrupper och att lära känna sina vängrupper.

Därefter gav vi oss ut för att försöka ta oss in i gruvan, organiserade i olika "fingrar" bestående av flera vängrupper. Enligt uppgift ska ca 1300 poliser ha funnits inkallade under dagarna. Polisen försökte stoppa de olika grupperna att ta sig in i gruvan men lyckades inte med det. Ett par grupper lyckades ta sig in och stoppa produktionen ett antal timmar. Bland annat en grupp klättrare tog sig upp på en av de gigantiska grävmaskinerna. Polisen var emellanåt våldsam och skadade några av ickevåldsaktivisterna.

Vi besökte också Hambacher forst, där en grupp bor uppe i trädkronorna för att hindra avverkning. Skogen är skyddad fem månader om året och avverkas för att ge plats åt mer gruva sju månader om året. Vi deltog också i Rote Linie, en lång demonstration med rödklädda demonstranter som bildar en lång linje för att uppmärksamma och stoppa avverkningen av skogen.

Miljörörelsen i Tyskland är tydligt antikapitalistisk och kopplar produktionsätt och uttag av jordens resurser på ett tydligt sätt. Just kolgruvor är ett exempel på detta.

Skolan och profiten av Bengt Hall

Förra lördagen höll Röda Kapellet appellmöte på Mårtenstorgen. Där varvade man musik och korta tal om dagens ämne. Nedanstående är ett av Bengt Halls tal.

Idag pratar vi om hur marknaden och pengarna styr dagens skola. Skolan och utbildningen har kommersialiserats. Med hjälp av skattepengar profiterar stora privata koncerner på ungdomars rätt till kunskap. Enligt opinionsmätningar är 80 procent av svenska folket emot vinster i välfärden och inom skolområdet. När regeringen vill göra något åt fenomenet kallar Sydsvenskan Per T Olsson det för taktiserande om vinster i välfärden och om plakatpolitik i hans sista krönika.

Jag har själv arbetat som folkhögskollärare. Folkhögskolan är ett bra exempel på friskolor som drivs utan att statsbidrag plöjs ner i privata fickor. Hälften av landets folkhögskolor ägs och drivs av ideella föreningar. Skolorna har egen profil kopplade till huvudmannens ideologi och ofta en uttalad pedagogisk ambition. Det finns också andra friskolor som saknar vinstintresse och med uttalad pedagogisk profil till exempel Waldorf och Montessori och olika

föräldrakooperativ. När t ex Miljöpartiet pläderat för friskolor har de alltid lyfta fram sådana skolor.

Men huvudparten av dagens friskolor i Sverige ägs av stora internationella koncerner, ofta riskkapitalister, som har ett övergripande intresse: att tjäna så mycket pengar som möjligt.

I Danmark är 22 % av skolorna privata och fristående. Däremot tillåts inte vinst och det finns krav på föräldrarepresentation i styrelsen. Sverige är det enda landet i världen som tillåter vinstuttag från friskolor.

Jag ska ge ett lokalt exempel på hur det kan se ut. I S:t Larsparken i Lund finns en privat skola som är populär framför allt hos högutbildade föräldrar. Den heter Internationella engelska skolan och har 570 elever. Den ingår i en koncern med 30 skolor i hela landet. Den startades 1993 av Barbro Bergström. 2012 sålde hon 75 % av aktierna till det amerikanska riskkapitalbolaget TA Associates för 700 miljoner kronor. Sedan starten för 24 år sedan har ägarna plockat ut cirka en miljard som vinst och stoppat ner i sin egen ficka. Skattepengar som hade behövts på annat håll inom undervisningsväsendet.

Hur kan man få ihop en sådan gigantisk vinst? En förklaring är bland annat lägre personalkostnader och lägre löner. Enligt skolverkets statistik har engelska skolan i genomsnitt 17 elever per lärare. På kommunala skolor går det 12 elever på varje lärare. Engelska skolan är den skolkoncern som har flest barn med välutbildade föräldrar och lägst lärartäthet. De vänder sig till elever som fungerar i mycket stora klasser utan specialundervisning och extra stöd.

Marknadsentusiasterna hävdar ofta att friskolorna har bättre resultat. Det stämmer inte. OECD har visat att privata skolor presterar sämre än kommunala skolor om man tar hänsyn till elevunderlag och socioekonomiska faktorer.

Fattigpensionär av Sven-Hugo Mattsson

Hon har 10 000 kr i pension och 8 000 i hyra för en trea i LKF. På pensionsinkomsten betalar hon 1 000 kr i skatt, vad nu det skall vara bra för. Hon har alltså tusen kronor kvar när skatt och hyra är betald. Hon lever i ensamhet.

Det finns bostadstillägg att få, i det här fallet får hon maxbeloppet 5 000 kr. Hon har alltså 6000 kr att leva på. För detta skall hon betala läkarbesök, mediciner och tandläkare och hon får själv betala TV-licens, tidning och andra räkningar. Hon är inte 75 år och får alltså inte gratis bussresor. Gratis bussresor borde gå till just denna person, som är fattigpensionär.

Att hon har så dålig pension beror på att hon har fött fyra barn och varit hemma med dessa under långa perioder. Dessa fyra barn har fött 7 barnbarn. Här finns nu 11 personer som betalar goda pengar till pensionssystemet. Av detta får hon ingenting, pengarna går till barnens pensioner.

Den höga hyran beror på att bostaden införskaffades när hennes man fortfarande levde och när ett av barnen fortfarande bodde hemma. Hon söker en mindre lägenhet men bytet inom LKF är krångligt och kommer att ta tid.

Bättre kan vi!

Det jag beskrivit ovan tycket jag är en fläck på Sveriges välfärdsbanér. Jag tycker vi skall höja garantipensionen rejält. Just detta gynnar kanske inte personen ovan men skulle varit ett lyft för många. Jag tycker också att vi skall höja taket i bostadstillägget. Nu är det 5 000 kr, även detta borde höjas rejält. Den som är gammal borde ha rätten att efterfråga en relativt nyproducerad lägenhet som är handicappassad. Det skall också vara så högt, om man så skriver, att ingen

skall känna sig tvingad att söka ny och billigare bostad.

Så hög garantipensionen rejält och gör denna skattefri. Höj också taket för bostadstilläget till minst 6 500 kr.

Finansiering

Jag tror inte att det finns 40 miljarder reformutrymme, men det finns nog med pengar för att finansiera ovanstående. Om så inte är, så finns utrymme genom att dra ner på alla de bidrag som främst går till de rikaste, RUT-, ROT- och räntebidrag. Det jag föreslår är ett bra sätt att minska klyftorna i samhället.

Medborgarnas inflytande över närmiljön av Gunnar Stensson

1. Ny station vid Klostergården får stora konsekvenser

Många hade samlats i Klostergårdsskolans matsal i tisdags för att ta del av Trafikverkets information om den nya pågatågsstationen och utbyggnaden av fyrspåren. Intresset var positivt, men någon uttryckte oro för hur den nya parkeringen vid stationen skulle påverka Gröna stråket mellan Arenan och Höje å. Flera oroade sig över risken för intrång i Klostertäppan och odlingslotterna vid Källby mölla.

Informationen bekräftade i stort sett vad som redan var känt. Utbyggnaden äger rum 2022 till 2024. Passagen för cyklande och gående under spårområdet mellan Nordanvägen och Maskinvägen breddas och förses med uppgångar till stationsområdet. En mindre parkeringsplats byggs vid fjärrvärmeverket.

De nya spåren förläggs väster om dagens spår. Därigenom minimeras intrånget i det Gröna stråket. Tre nya broar byggs väster om de nuvarande: över Södra ringen, Höje å och väg 108.

Under byggandet av bron över Höje å kommer ån och dammarna att påverkas liksom odlingslotterna på östra sidan.

Den nya pågatågsstationen blir centrum för en omfattande nybyggnation av bostäder. Hur den kommer att förändra Klostergården och området kring Åkerlund och Rausings väg framgår inte av Trafikverkets information.

Planeringen av den framtida bebyggelsen är Lunds kommuns ansvar. Det blir stora förändringar på båda sidor av spårområdet.

Vid kommunens informationsmöte senare i höst kommer vi få veta vad den nya planen kan komma att innebära. En arkitekttävling härom året presenterade flera omfattande och fantasifulla förslag. Många frågar sig vad som kommer att ske med Korpvallens fotbollsplaner.

2. Ingen estrad vid Klostergårdens fontän

Hösten 2015 föreslog Jan Engvald med flera i ett medborgarförslag att kommunen skulle bygga en enkel estrad med tak vid plaskdammen i slutningen nedanför pumphuset.

Fontänen är Klostergårdens naturliga samlingsplats på sommaren. Förslaget tillkom sedan en konsert måst inställas på grund av regn.

Två år senare, vid Tekniska nämndens sammanträde den 23 augusti 2017, svarade nämnden att Aktivia med scen och möjlighet till regnskydd anlagts vid platsen för den tidigare byggleken efter det att medborgarförslaget kommit in.

Förslaget att ställa ut grillar vid plaskdammen är genomfört och möjligheten att ställa ut bänkar för äldre vid promenadvägen till centrum i anslutning till plaskdammen har ”inventerats”
2017:22

under sommaren 2017.

Den långa handläggningen av ärendet är anmärkningsvärd. Aktivia fungerar sämre som samlingsplats än ängen vid fontänen. Inga nya bänkar för äldre längs vägen i anslutning till fontänen har hittills syns till trots att många efterfrågat dem.

Medborgarnas möjligheter att påverka sin närmiljö måste förbättras. Det är av största vikt inför den stora utbyggnaden av bostadskvarter och vägar i samband med att Klostergårdens pågatågstation anläggs.

En alltför sann sanning?

Bilden ovan levde bara ett kort tag på Ekots webbsida, kanske någon public service redaktör kom på att Polen ligger väldigt nära. Bara geografiskt men i alla fall.

66 år i skolan 59. 2007- : 3. Nyttan med offentliga möten av Den Gamle

”Du är alldeles för negativ. Det var ju så roligt. De där åren med DV var ett triumftåg! Fler än 2000 röstade på oss. Bägge gångerna.” Den som fällde kommentaren häromdagen är förstås yngre än jag, drygt 30 år yngre.

Det som gjorde mig besviken i början av 2007 var insikten att jag trots partiets valframgång var slut som aktiv skolpolitiker, slut som kommunalpolitiker. Det fanns många i partiet som var yngre och kunnigare än jag. De kom in i kommunfullmäktige och styrelser och nämnder. De förhandlade och samarbetade med andra partier, S, V, MP och Feministiskt initiativ. De upplevde den politiska dynamiken. Somliga efter några års frånvaro. Somliga för första gången.

Själv var jag utanför, även om jag hade god insyn i kommunalpolitiken. Utanförskapet gjorde mig gnällig. Alltid samma gamla lunk. Samma omständlighet. Samma begränsningar.

Sedan fann jag mitt område. De offentliga mötena.

Under FNL-tiden på 70-talet kontaktade jag många talare. Sara Lidman, Peter Weiss, Lars

Forssell, Göran Palm, Jan Myrdal, Göran Sonnevi, Jan Kunicki, Jan Guillou och DN:s stjärnreporter Sven Öste. Jag satt på tamburgolvet i min lägenhet på Blidvädersvägen och pratade med Peter Weiss i telefon. Han kunde inte komma. Han var upptagen med Motståndets Estetik.

Men de allra flesta kom. De flesta, nej alla, avstod från honorar. Och publiken fyllde stadsbibliotekets hörsal. Jag var god vän med vaktmästarna. FNL-gruppen hade två mötesperioder, en vecka på hösten och en på våren. Jag var FNL-gruppens anonyma funktionär men någon gång uppstod kontakt och vänskap – eller konflikt.

Vpk/V arrangerade också många utåtriktade möten. Antiimperialistiska utskottet arbetade ungefär som FNL-gruppen gjort. Vi ordnade ett fullbesatt möte om Chile med Lena Granhagen och Harry Magdoff och Paul Sweezy från amerikanska Monthly Review i Svaneskolans aula. Andra välbesökta möten handlade om den ryska invasionen i Afghanistan, om terrorn i Argentina, om Palestina och om kampen mot apartheid.

Men Vpk, liksom de andra partiernas riktade sig oftast till de egna medlemmarna som skulle ”skolas”. Annars var det agitationsmöten för att hävda den egna ståndpunkten i en speciell aktuell fråga.

Man sökte alltmer sällan gensvar och initiativ från någon bred strömning utanför partiorganisationen.

Mellan 1981 och 2002 var jag aktiv i EGIS, Eritreagrupperna i Sverige. Också verksamheten där liknade den i FNL-grupperna. Flera duktiga journalister som Karin Boijs och Donald Boström var engagerade och vi kontaktade toppolitiker inom de flesta partier.

Dessutom ingick vi i en bred internationell rörelse med bland andra Colin Legum och Basil Davidson. Genomslaget i Sverige bekräftades när Eritrea blev föremål för Operation Dagsverke.

Jag häpnade över de ekonomiska resurser som följde med Demokratisk Vänsters valframgång och erinrade mig hur Daniel Kallos en gång på 1970-talet agiterade för att Vpk skulle avstå från de kommunala bidragen för att inte bli beroende av klassfienden.

Vi hyrde en pittoresk partilokal på Magle Lilla Kyrkogata. Den låg inne på gården som var belagd med kullerstenar. Där fanns ett före detta stall som använts av torghandlarna på Mårtenstorget.

Partilokalen var liten, men vi genomförde många offentliga möten där. Ibland var den fylld till bristningsgränsen. Då blev det kvavt. Ofta använde vi ABF-lokalen vid Trollebergsvägen, ett par gånger Stadsteaterns kafé på andra sidan gatan.

Vi kunde både ge ordentliga arvoden till de talare vi engagerade och betala hyra för lämpliga lokaler. Ibland kunde vi till och med annonsera.

Johan Lönnroth talade om vänsterns kris, finlandssvenska Tina Rosenberg höll ett roligt provokativt feministiskt tal i gamla badhuset, Dror Feiler talade om Ship to Gaza i AF, Per Gharton talade om Palestina och Daniel Pohl från Expo om högerextremism och rasism på Teaterkaféet.

Tanken var att samla människor som engagerade sig för övergripande samhällsfrågor som miljö, social rättvisa, demokrati, rasism och feminism, även när de inte delade exakt de ståndpunkter som Demokratisk Vänster stod för.

Och det fungerade. Genom att vända oss till den breda vänstern utanför de snävt partipolitiska intressena behöll vi våra väljare och ökade till och med vårt röstetal. Dessutom var det roligt.